

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba, ngày 22/11/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1076

“CẢ NGÀY KHỞI VỌNG TƯƠNG, KẾT QUẢ CỦA VỌNG TƯƠNG GỌI LÀ NGHIỆP”

Hàng ngày, chúng ta chìm đắm trong vọng tưởng. Kết quả của vọng tưởng là nghiệp. Nghiệp sẽ chi phối, dẫn dắt hành động tạo tác của chúng ta. Phần nhiều nghiệp chúng ta tạo ra là nghiệp ác do vậy đời sống của chúng ta luôn gặp chướng ngại. Chúng ta cho rằng, chúng ta chuyên tâm tu hành, chúng ta không tạo nghiệp nhưng hàng ngày, tâm chúng ta vẫn khởi vọng tưởng triền miên. Khi chúng ta niệm Phật, tụng Kinh thì trong tâm chúng ta vẫn đang vọng tưởng.

Hòa Thượng nói: “*Người thế gian bị nghiệp lực chi phối vì vậy họ muốn làm việc tốt cũng không dễ*”. Khi chúng ta muốn làm một việc tốt thì tâm chúng ta sẽ suy nghĩ, đắn đo sợ tốn kém, sợ mất thời gian, sợ vất vả. Chúng ta cần thêm duyên tốt tác động để chúng ta có thể mạnh mẽ làm. Nếu có một vài duyên xấu tác động vào thì chúng ta sẽ không còn muốn làm việc tốt đó. Ngày nay duyên xấu chiếm đến hơn 90%. Nhiều người khởi ý niệm làm việc tốt nhưng ý niệm đó dần tan biến

Hòa Thượng nói: “*Việc tốt lắm giày vò*”. Chúng ta muốn làm việc tốt cũng không dễ dàng. Nghiệp lực làm cho chúng ta đắn đo khi làm việc tốt. Nghiệp “*tự tư tự lợi*”, tham lam, bòn xén đã có sẵn trong chúng ta. Những nghiệp lực này làm cho niềm tin của chúng ta với Phật bị cản trở. Chúng ta gieo hạt ngô thì chúng ta có bắp ngô. Chúng ta gieo hạt cải thì chúng ta có rau cải. Chúng ta trồng cây gì thì cây đó sẽ phát triển. Cây phát triển nhanh hay chậm thì do điều kiện dinh dưỡng, ánh sáng mặt trời, nước, độ ẩm.

Cách đây vài năm, tôi trồng rau cải, hoa cải màu vàng rực rỡ rất đẹp. Khi hạt cải rụng xuống đất, sau nhiều năm vùi trong đất, hạt cải vẫn có thể phát triển. Việc tốt của chúng ta luôn bị chướng ngại hoặc diễn ra chậm hơn vì chúng ta luôn tính toán, đắn đo. Chúng ta

không hoàn toàn tin tưởng vào nhân quả. Chúng ta gieo nhân tốt thì nhất định chúng ta sẽ có quả tốt. Chúng ta làm việc lợi ích chúng sanh thì phước báu sẽ rất lớn.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta cho đi một cách dễ dàng, nhanh chóng thì phước báu sẽ đến một cách dễ dàng. Chúng ta cho đi một cách khó khăn thì phước báu cũng sẽ đến một cách khó khăn”**. Từ vô lượng kiếp đến nay chúng ta đã tạo ra vô số ác nghiệp. Chúng ta đã **“tham, sân, si, mạn”**, **“tự tư tự lợi”** nhiều đời nhiều kiếp. Trong tất cả các nghiệp thì nghiệp của tham dẫn đầu. Chúng từ nghiệp đã cắm sâu từ nhiều đời nhiều kiếp.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta hy vọng mọi việc đều thuận ý, vừa lòng nhưng chúng ta không làm cho người khác thuận ý, vừa lòng. Chúng ta hy vọng mọi người đều hợp tác, giúp đỡ, quan tâm đến chúng ta nhưng chúng ta có làm như vậy với mọi người không? Chúng ta được người khác quan tâm, hỗ trợ đó là quả. Còn nhân đó là chúng ta phải hợp tác, giúp đỡ quan tâm đến mọi người. Nhân quả rất rõ ràng!”**.

Hòa Thượng nói: **“Tập khí của chúng sanh là chỉ quan tâm đến một vài người mà chúng ta ưa thích. Người chúng ta không ưa thích có đến 9 người, còn người chúng ta ưa thích chỉ có 1. Vậy thì việc không như ý, không vừa lòng chúng ta sẽ gặp đến 9 việc, việc chúng ta ưa thích chúng ta chỉ gặp 1”**. Trong cuộc sống, những việc chúng ta thuận ý, vừa lòng rất ít. Những việc cản trở, chướng ngại chúng ta thì rất nhiều.

Hòa Thượng nói: **“Phật Bồ Tát dụng tâm không giống như chúng ta. Chúng ta dụng tâm phân biệt chấp trước. Phật Bồ Tát dụng tâm chân thành, bình đẳng, thanh tịnh, đại từ bi quan tâm đến tất cả chúng sanh”**. Tất cả chúng sanh khi nhìn thấy Phật Bồ Tát đều cúi đầu cung kính. Những người không phải học trò của Phật thì khi đứng trước Phật họ cũng không dám có hành vi bất kính. Phật đối đãi bình đẳng với tất cả chúng sanh. Chúng ta có nhiều việc không như ý vì chúng ta đã gieo nhân. Chúng ta đối nhân xử thế tiếp vật bằng tâm phân biệt. Người chúng ta ưa thích thì chúng ta quan tâm nhiều hơn. Tâm của Phật Bồ Tát rộng đến tận hư không, khắp pháp giới nên nhân các Ngài tạo ra cũng lớn như vậy. Chúng ta tạo ra nhân quá nhỏ, nhỏ đến mức không thể dung chứa thứ gì.

Trên trang web **“Nhidonghocphat.com”** có hai câu: **“Từ bi trùm pháp giới. Thiện ý khắp nhân gian”**. Nếu chúng ta có tâm lượng không hạn chế thì sức chứa của tâm sẽ là không hạn chế. Chúng ta phát tâm rộng lớn thì việc làm của chúng ta sẽ không gặp chướng ngại. Tâm chúng ta nhỏ hẹp, hạn chế. Loài Ngạ quỷ, đầu của họ rất to, bụng to như cái trống

nhưng cổ chỉ nhỏ bằng cây kim. Ngạ quỷ muốn ăn nên họ cố gắng nhấc đầu lên, khi đó cổ liền bị gãy. Đây là do nghiệp tham lam, bòn xén của họ.

Hòa Thượng nói: **“Nhân của chúng ta quá nhỏ hẹp nên quả cũng quá nhỏ hẹp. Những việc chúng ta không vừa ý nhiều đến 8, 9 phần. Đây là hiện tượng của nghiệp nhân, quả báo tiếp nối. Trong thế pháp, nhân duyên do nhiều đời nhiều kiếp kết thành. Chúng ta kết duyên thiện thì chúng ta được mọi người ủng hộ. Chúng ta kết duyên ác thì chúng ta phải nhận khổ báo ở ba đường”**. Nhà Phật có câu: **“Vạn ban tương bất khứ, duy hữu nghiệp tùy thân”**. Chúng ta không mang theo được bất cứ thứ gì chỉ có nghiệp luôn ở bên cạnh. Nghiệp thì có nghiệp thiện, nghiệp ác, tịnh nghiệp. Người có trí tuệ thì họ sẽ hình thành thói quen làm việc vì người khác, họ làm một cách tự nhiên không mong cầu phước báu.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta bị nghiệp lực chi phối nên suốt ngày chúng ta khởi vọng tưởng. Chúng ta chỉ khởi vọng tưởng là chúng ta phải làm điều gì đó mà chúng ta không có hành động cụ thể thì chúng ta không thể thành công. Chúng ta có nguyện lực thì chúng ta có thể “tâm tưởng sự thành”**. Chúng ta có nguyện lực thì chúng ta sẽ thật làm. Sắp tới chúng ta tổ chức chương trình **“Lễ vía Phật A Di Đà”** và **“Đại lễ tri ân Cha Mẹ, Vợ Chồng”** ở Cần Thơ, tôi đã chuẩn bị mọi việc chu toàn cách đây 2 tháng, mọi người chỉ cần đến để tham dự. Chúng ta phải là người chủ động đi tạo phước cho người.

Hòa Thượng nói: **“Người hiện tại trải qua đời sống quá khổ. Trong cuộc sống có hơn 95% việc là không như ý. Đây chính là quả. Nhân là do 95% việc chúng ta đã làm đều khiến người khác không vừa lòng”**. Khi tôi nói, tôi muốn tổ chức **“Lễ vía Phật A Di Đà”** tại tổ đình Phước Hậu, Thầy trụ trì nói Thầy đang bệnh, một Thầy khác đang nằm viện. Tôi nói là chúng ta sẽ lo mọi việc thì Thầy trụ trì đồng ý. Hôm qua, Thầy trụ trì gọi điện báo với tôi là các Thầy đã khỏe, các Thầy sẽ làm bánh tét và cơm tấm để tiếp đãi chúng ta. Chúng ta đến nơi nào thì chúng ta mang sự tốt đẹp, lợi lộc đến cho mọi người. Chúng ta không tạo phiền phức, gây chướng ngại, hưởng lộc của người. Chúng ta phải là người tạo phước cho người, là người phục vụ người khác. Đó chính là chúng ta có nguyện lực. Chúng ta có nguyện lực thì chúng ta sẽ thành công. Chúng ta chỉ muốn làm mà chúng ta không có hành động cụ thể thì đó là chúng ta chỉ vọng tưởng. Vọng tưởng thì không thể thành công!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!